

พระราชบัญญัติ

โอนที่วัด วัดท่าโพธิ์

ตำบลควนมะพร้าว อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

ให้แก่กรมชลประทาน

พ.ศ. ๒๕๓๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๑

เป็นปีที่ ๔๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรโอนที่วัด วัดท่าโพธิ์ ตำบลควนมะพร้าว
อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ให้แก่กรมชลประทาน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโอนที่วัดวัดท่าโพธิ์ ตำบลควนมะพร้าว อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ๒๕๓๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนที่วัด วัดท่าโพธิ์ ตำบลควนมะพร้าว อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง เนื้อที่ ๑ ไร่ ๑ งาน ๘๒ ตารางวา ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กรมชลประทาน

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลตรี ชำติชยา ชูณหะวัณ

นายกรัฐมนตรี

วัดท่าโพธิ์

แผนที่ทำยพระราชบัญญัติโอนที่วัด

ตำบลควนมะพร้าว

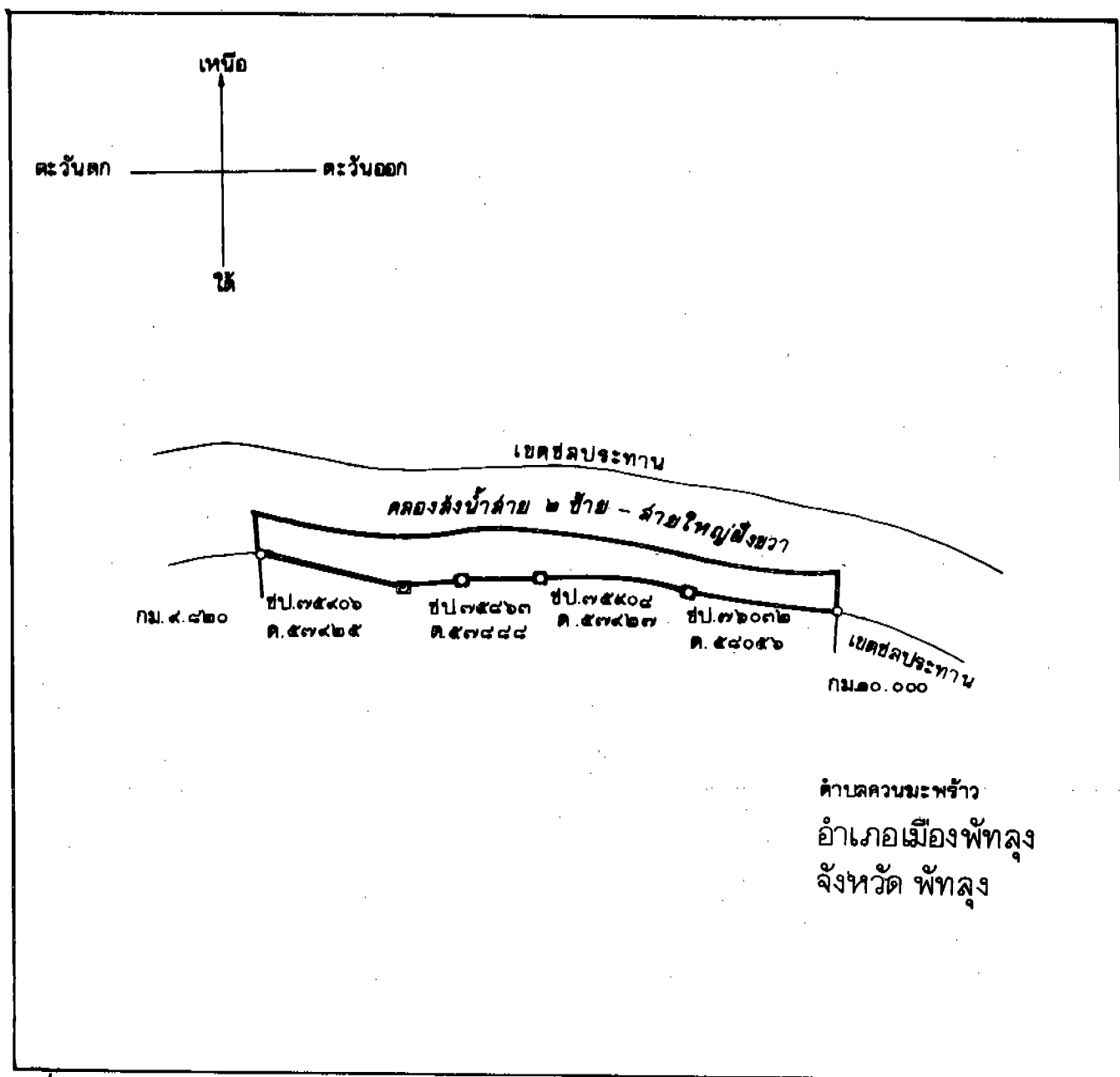
อำเภอเมืองพัทลุง

จังหวัดพัทลุง

ให้แก่กรมชลประทาน

พ. ค. ๒๕๓๑

มาตราส่วน ๑ : ๒๐,๐๐๐

ตำบลควนมะพร้าว
อำเภอเมืองพัทลุง
จังหวัด พัทลุง

เครื่องหมาย

เนื้อที่ที่โอน

————— แนวเขตที่โอน

หนังสือสำคัญ

ไร่

งาน

ตารางวา

ฉ.ค.๑ เลขที่ ๒๓๒

๑

๑

๘๒

ฉ.ค.๒๒ ผู้อำนวยการกองกฎหมายและที่ดิน
อธิบดีกรมชลประทาน

๑.

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๒๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ ธันวาคม ๒๕๓๑

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำสาย ๒ ซ้ายของคลองส่งน้ำสายใหญ่ฝั่งขวาเพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการนาท่อมขยาย ที่ตำบลควนมะพร้าว อำเภอมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง และได้ทำการสำรวจแล้วปรากฏว่า แนวเขตคลองส่งน้ำสายระหว่าง กม. ที่ ๕.๘๒๐ ถึง กม. ที่ ๑๐.๐๐๐ ถูกวัด วัดท่าโพธิ์ ตำบลควนมะพร้าว อำเภอมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง เนื้อที่ ๑ ไร่ ๑ งาน ๘๒ ตารางวา ตามแบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค. ๑) เลขที่ ๒๓๒ คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทานจังหวัดพัทลุง ได้กำหนดค่าค่าชดเชยให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าชดเชยเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้